

ringer fra Folkeforbundet og at undgaa de Fejl, som tidligere blev begaaet, og for hvilke alle er ansvarlige. Saudi Arabien hilser ethvert Forslag velkommen, der styrker den mellemfolkelige Domstol, og som opretholder Folkerettens Regler. Den rigtige Vej at gaa for at virkeliggøre Haabet for en ny Verden, er stærkt Samarbejde mellem Staterne, og Saudi Arabien har samarbejdet med andre arabiske Stater for at skabe et Mønster paa fuldstændigt Samarbejde, der sætter disse Stater i Stand til at opbygge den fremtidige Fred.

Ecuadors Delegerede pegede bl. a. paa, at Oprettelsen af den mellemfolkelige Domstol er det mest betydningsfulde Skridt, der hidtil er gjort for at opnaa fredelig Løsning af Tvistigheder. Naar engang Domstolens Domsmyndighed forpligter alle Stater, vil vi snart besidde saadanne Principper for Folkeretten, som kræves, for at Retten skal raade blandt Folkene. Menneskeheden er i Dag inddelt i store ideologiske Sfærer, som kræver fuld Respekt, og som begge kæmper for at sikre det fælles Vel. Det er en af de Forenede Nationers Opgaver at anstrenge sig for at fjerne de Grænser mellem Ideologierne, som skiller Folkene fra hinanden, og at omskabe Menneskeheden saavidt muligt til et organisk og harmonisk Hele.

Colombias Delegerede nævnedes Mar-skal Stalins, Udenrigsministrene Molotovs og Byrnes' samt Præsident Trumans Erklæringer om Fred og Samarbejde. Disse Erklæringer hilste Colombia ikke blot velkommen, men de vil tillige staa for Colombia som en Tilskyndelse til at styrke Troen paa, at Arbejdet i de Forenede Nationer vil lykkes. Nøglen til Fred maa findes i Staternes Evne til at leve sammen i Harmoni, selv naar deres Anskuelser gaar forskellige Veje, samt i Evnen til at give frit Udtryk for Uoverenstemmelserne, indtil en tilfredsstillende Løsning bliver opnaaet. Det har

derfor givet Colombia nyt Haab, at »Veto«-Spørgsmaalet og Problemet om Kontrollen med Atomenergien, der af mange betragtes som en Trusel mod de Forenede Nationer, bliver drøftet i Plenarforsamlingen.

Australiens Delegerede understregede, at Samarbejdet mellem de eksisterende særlige Institutioner var af største Betydning, og at det var nødvendigt indgaaende at prøve Ønskeligheden af at oprette nye Institutioner. Med Hensyn til Spørgsmaalet om nye Medlemmers Optagelse udtalte han, at Sikkerhedsraadet ikke burde nægte en ansøgende Stat Adgang til Optagelse af andre Grunde end dem, der er nævnt i Pagten.

Grækenlands Delegerede haabede, at de særlige Institutioner mere og mere blev en Del af Centralorganisationen; men det vilde være uheldigt, hvis deres Antal steg. Opstaar der nye Problemer, bør man snarere henvise dem til de Forenede Nationers Sekretariat eller de allerede bestaaende Organisationer end oprette nye Institutioner. — Generalsekretærens Plan om Udvidelse af Afdelingen for offentlig Oplysning fortjener al mulig Opmuntring. Grækenland beklager, at det ikke er lykkedes for det økonomiske og sociale Raad at faa oprettet en særlig europæisk økonomisk Kommission, som baade kan behandle Forslag vedrørende de krigshærgede Omraaders øjeblikkelige Behov og paa langt Sigt.

Libanons Delegerede omtalte bl. a., at Libanons Repræsentant i det økonomiske og sociale Raad havde foreslaaet, at Klassikerne blev oversat til alle Medlemsstaters Sprog. Udbredelsen af de forskellige Landes Tanker og Filosofi vil i høj Grad hos de næste Generationer skabe en virkelig Forstaaelse, Udsoning og Broderskabsaand, som er absolut nødvendig for den fremtidige Fred.

Jugoslaviens Delegerede fandt det nødvendigt, at de forskellige Regeringer